

СВЕТА ВЕЛИКОМУЧЕНИЦА МАРИНА ОГЊЕНА МАРИЈА

Света великомученица Марина, у народу позната као **Огњена Марија**, је **хришћанска светитељка**. Родом из **Антиохије** Писидијске, била је кћи жреца Јелисеја. Као хришћанка, доведена је пред старешину Олимаврија, да принесе жртву идолима и да се одрекне **Христа**. Пошто то није хтела да учини подвргли су је разним мучењима, а на крају, пошто је остала постојана у својој вери одсечена јој је глава. То се десило око 270. године.

Спомен светој великомученици Марини православна црква даје 30. јула по **грегоријанском календару**, односно 17. јула по **јулијанском**.

ОГЊЕНА МАРИЈА

- Огњену Марију неке православне породице обележавају као крсну славу. Мошти ове светитељке почивају у манастиру Свете Марине у Албанији, на планини Лонга изнад Охридског језера.
- Манастир Клисина јој је посвећен, као и много цркава.

Манастир Клисина

Црква Свете Марине у Бањи Врујци

- Марина беше рођена крајем трећег века током владавине цара Диоклицијана у Јужној Анадолији.
- Једног дана признаде оцу да жели да се покрсти и да као девственица постане невеста Христова. Отац то не могаше прихватити, омрзну је силно због вере њезине и одрече је се као кћери.
- У то време Олимврије, нови царски намесник, беше дошао у Писидију. Од самог његовог доласка отпоче љути прогон Хришћана. Једном, видевши петнаестогодишњу Марину у пратњи своје помајке, Олимврије се толико занесе њеном лепотом да помисли да је узме себи за жену. Када је упита за име, веру и отаџбину она му смерно одговори: „Име ми је Марина, рођена сам у Писидији и верујем у Господа Исуса Христа. Сазнавши да је Хришћанка, Олимврије покуша да је придобије ласкањем, да је приволи идолима, а када му то неуспе, запрети јој љутим мучењем.
- **„Ништа ме не може одвојити од Христа“**

Марина тада искрено каза Олимврију: „Не гајите узалудне наде, наме-
сниче, нити ме плашите мукама, јер ја се мука не бојим. Ништа ме не
може одвојити од Христа!

Не бојим се невоља, ни глади, ни ватре нити мача. Не мислите да ћете ме
придобити похвалама, нити златом или каквим другим богатством. Све
су то ствари кварљиве и пролазне, за мене безвредне.“

Ово Маринино одбијање разљути намесника. Предаде је џелатима
својим, и они унаказише сву лепоту њезину. Није само народ, који муке
гледаше, плакао већ и сам намесник – не могаше гледати сву страхоту
њених мука, већ сакри лице у дланове. Али што су је џелати више
мучили, то њена душа беше све светлија и лепша.

„ВЕЛИКА ЈЕ ВЕРА ТВОЈА“

- И док се она тако молила и славила Господа, целати је сурово бичеваше гвозденим трозупцима, кидајући њено пречисто девојачко тело, са кога отпадаху комади меса. И док она трпеше највеће муке, Архангел Михаило појави се пред њом и рече јој: „Велика је вера твоја Марина.“
- Онда намесник нареди да Марина буде бачена у дубоку и мрачну тамницу. И док се у тамници молила, опет јој се јави Архангел Михаило да је утеши и да излечи тело њено од свих рана. Кад је угледа исцељену намесник се страшно зачуди. Рече јој: „Сада знам да се служиш магијом.“ Но она му одговори: „Ја не знам за магију, ја само знам за Господа Исуса Христа, који овим чудом осрамоти ваше лажне богове.“
- На те речи намесник се разбесне. Нареди мучитељима да јој тело муче и месо секу гвозденим тестерама, а да кожу њену деру ножевима. Када Марина паде и када намесник помисли да је мртва, војници узеше њено тело и однесоше у тамницу да тамо оставе док не иструне. Но Архангел Михаило поново је посети, прекрсти је, излечи њено тело и нестале.

ЧЕКИЋ СВЕТЕ МАРИНЕ

Зли демон, гледајући да његов слуга Олмврије, не може да савлада Марину нити да је натера да падне ничице пред лажне богове, поста очајан па хтеде да је и сам искуша.

Узевши на себе обличје црног змаја, он се јави Марини у тамници како би је уплашио. Но, како беше неустрашива, Марина га ухвати за рогове, и чекићем који нађе тукла га је понизивши га потпуно. Велика светлост појави се са Небеса и осветли целу тамницу.

Све Маринине ране наново беху исцељене и на њеном телу не оста ни један траг од мучења. (Због овог догађаја Св. Марина се често на иконама представља са чекићем у руци, како бије демона.)

КРШТЕЊЕ У ВОДИ И КРВИ

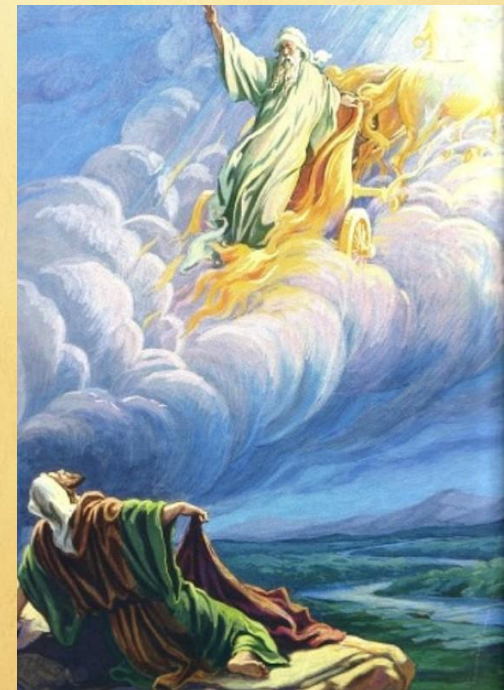
Безуми намесник одлучи да је следећег дана мучи у огњу и води. Али Марина све муке претрпе као у туђем телу. Живо тело јој огњем сагореваху. Свезаних ногу и руку у кључалу воду бацише. Тада Марина погледа у небо и завапи Господу: „Господе Боже мој, молим ти се да развежеш ноге и руке моје, и нека ова воде буде вода мога крштења Тада велики земљотрес затресе целу Писидију.

Конопци којима беше свезана попуцаше и она се три пута погрузи у води у име Оца и Сина и Светога Духа. Изађе жива и здрава из воде, славећи Господа. Многи тада оставише своју веру незнанобожачку и постадоше Хришћани. Кад намесник то виде, нареди да сви до једног буду посечени. Тако и они задобише неувенљиве венце мучеништва. Процењује се да их је било на хиљаде.

Видевши да не може победи Марину, опаки намесник нареди да јој се одруби глава. И одсекоше јој главу у доба цара Диоклицијана (284-305). Тако се Св. Марина уброји у војску мученика, који вечно живе у Царству Небеском.

Према народном веровању, **Света Марина** пали и кажњава огњем и као **Свети Илија** који кажњава громом, она спада у „огњевите“ свеце.

ХВАЛА НА ПАЖЊИ!